

Besøg fra en stjerne

På den stjerne, som menneskene på Jorden ret fantasiløst kalder B852, sad et lysmenneskebarn og så ud i universet. Han fik øje på Jorden i det fjerne. Mon der bor lysmennesker på Jorden, tænkte han. Det vil jeg undersøge. I det samme blev han usynlig, og en tåge sås bevæge sig med 1000 gange lysets hastighed mod Jorden.

Det var første gang, han var på Jorden. Hvor var det anderledes her. Han måtte vist hellere fortsætte lidt endnu med at være usynlig, til han fandt ud af, om der var farlige væsener på Jorden.

Pludselig fik han øje på et væsen, der kom gående med en taske i hånden. Det var en dreng på ca. ti år. Han var lysebrun, havde mørke øjne og sort hår. Han hed Azuf og så ikke særlig glad ud. Lysmenneskebarnet tænkte ved sig selv, at så var der altså mennesker på Jorden, og dette eksemplar så ikke ondsindet ud; så han gjorde sig synlig.

Azuf for sammen; for foran ham stod noget, som mest af alt fik ham til at tænke på en engel - dog uden vinger. Det var en lysende skikkelse.

"Du skal ikke være bange", sagde Bright, som han hed. Det var underligt, tænkte Azuf. Det er som i en drøm. Lyset taler, men med lyde, som jeg aldrig har hørt før - og dog forstår jeg meningen. Det er mærkeligt det her, men også lidt spændende. "Kan du også forstå mig?" spurgte Azuf. "Ja", lød det på lyssproget.

Azuf var nået til skolen. Han sagde, at han skulle i skole nu, men at han meget, meget gerne ville møde Bright igen. De aftalte at mødes efter skoletid, så kunne Bright tage med Azuf hjem på hans værelse, hvor de kunne tale sammen i fred og ro, for Azufs forældre var på arbejde.

Samme eftermiddag ventede Bright uden for skolen, da Azuf kom. Han lagde mærke til, at Azuf kom løbende og så sig søgende og forventningsfuldt omkring. Da han kom forbi Bright, lød det pludselig: "Hej, Azuf". Azuf gav et lille hop af forskrækkelse. Han kunne ingen se. "Jeg er her, men usynlig. Det kan vel være lige meget, om du ser mig, når bare du ved, jeg er her." "Ja, selvfølgelig", svarede Azuf glad. De gik mod Azufs hjem.

Pludselig kom et par af Azufs jævnaldrende, et par lyse drenge, farende. "Hov, Azuf, hvorfor har du sådan en fart på i dag?" De skubbede ham og spændte ben for ham. "Lad mig være. Jeg har travlt." "Nå, så du har travlt. Nej, du er bare bange for at tabe til os igen." "Vel er jeg ej; men for øvrigt har jeg heller ikke flere penge." "Ha, ha, så må du jo bede din far give dig nogen. Han kan vel sælge lidt flere bønner. Ha, ha, ha."

Bright hviskede til Azuf, at dette her måtte de vist gøre noget ved. "Jeg kan fortælle dig mere, når vi kommer hjem", sagde Azuf stille. "Hvad er det, du mumler?" spurgte den ene af drengene. "Sagde du noget frækt til os? Sig så, hvad du sagde." De puffede igen til Azuf. "Det var ikke jer, jeg talte til. Lad mig nu gå hjem." Men de blev ved med at puffe til ham.

Så gjorde Bright sig synlig et øjeblik og sagde: "I må ikke gøre sådan mod Azuf. Hvorfor er I sådan over for ham? Fordi han ser anderledes ud end jer eller hvad? Husk på, at det ikke er det ydre, der er det vigtigste. Se bare på mig. Jeg er meget mere anderledes, og hvad så? I forstår mig jo alligevel. I må hellere drille mig end Azuf, hvis I altså tør." Bright blev igen usynlig.

De to drenge blev stående som naglet til jorden, kridhvide i ansigterne. Azuf og Bright gik videre. Azuf råbte smilende til dem: "Hej med jer - vi ses i morgen. I skal ikke være bange for Bright. Han er min ven."

Næste dag i skolen så de to drenge undersøgende på Azuf. De havde fået deres livs chok og var endnu prægede af det. "Hvem var det, du var sammen med i går?" "Det var Bright, som bor på en stjerne. Han er et lysmenneske. Der er mange slags mennesker til."

De to drenge var lamslåede. De var ved at forstå, at tilværelsen er mangfoldig og meget spændende. De tænkte også, at i forhold til Bright var de og Azuf jo næsten ens. Der var nok noget om, at det var helt forkert at drille andre på grund af deres udseende, eller hvis de kom fra et andet land. Faktisk var det jo i stedet for meget spændende at møde nogen, der var anderledes end en selv.

"I må godt møde Bright igen, hvis I vil. I kan gå med mig hjem efter skoletid. Bright kommer også; men jeg vil ikke spille om penge med jer." De to drenge blev ellevilde. De skulle møde et lysmenneske fra en stjerne. "Det vil vi meget gerne, Azuf. Undskyld, vi har drillet dig. Vi tænkte os ikke om", sagde den ene af drengene, og den anden nikkede.

Bright var der også, men ingen af de tre vidste det. Bright smilede glad og dog lidt bekymret. Tænk, at jordmennesker ved så lidt om os andre mennesker. Måske skulle jeg tage nogle af mine venner med i eftermiddag? Sikken en forsamling. Det kunne blive sjovt!

Og det blev det.